

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по године 2 фор.
За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год,
6 фор., на по год. 3 фор.

За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран. у злату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се поштомском
упутницом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногорца“ на
Цетиње, а коме је наручије, г.
Петру Галадановићу, к. п. аген-
ту у Котор. Дописи се шаљу
уредништву. Рукописи се не вра-
ћају.

За огласе плаћа се: за сваку
реч или за број од пет цифа-
ра по 2 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчић.

ЦЕТИЊЕ, 30 јула.

ДРЕВИТЪ АЛЕКСИЈЕ.

Топла и срдачна жеља Рускога Царскога Дома и цијелога рускога народа испунила се је. Јуче у пола сата послје подне Богу је угодно било, да обрадује Руски Царски Дом и руски народ рођењем Престолонаследника, којему је дато име Алексисије. Свака радост Царскога Дома увијек је налазила најискренијег и најтоплијег одзива у срцима вјерног и оданог руског народа, који је свјестан тога, да је за своју величину обавоши великијом умовима владалаца из тога Дома, који ево већ скоро три стотине година сретно владају Русијом и воде је путем величине, славе и напретка. Но та радост Рускога Царскога Дома и рускога народа не ограничава се само на Русију, — ова одјекује широм свега Словенскога свијета, подједнако у срцима свију Словена без разлике вјере и племена и то данас јаче но икада, јер су баш данас, у данима тешког за Русију искушења, та срца јаче но икада звана међу собом једном машљу, једнијем осјећањем....

Увјерени смо, да та радост ипак није ни гдје јаче одјекула него под поноситијем Ловћеном, понајвише у кругу нашег Узвишеног Владичанског Дома, па одатле кроз сву Црну Гору, — ону Црну Гору, која је прва мученица идеје Хришћанства и Словенства на Балкану и коју са Русијом вежују двјестогодишње нераскидне и свештене везе.

Нека се, дакле, радости Узвишенијех Царственијех Родитеља и рускога народа и њиховијем топлијем молитвама за срећу и дуг живот новорођеног Престолонаследника придружи радост, побожно молитве и најсрдачија и најоданија честитања и од стране Црне Горе. Наша је честитка кратка, али полази од срца, а гдје срце говори, ту је мало ријечи.

Ми из дубине душе кличемо:
Живио Престолонаследник Алексисије!

Живио Руски Царски Дом!
Живио руски народ!

Поводом рођења Престолонаследника Алексисија одржато је данас у 11 сати први подне у манастирској цркви свечано благодарење. При свetim молитвама чинодјејствовао је Његово Високопреосвештенство г. Митрополит Митрофан са мјесним свештенством. Благодарјењу су присуствовали: П. Краљевско Височанство Књагинија Малена и Његово Кр. Височаство Књаз Наследник, наши министри и великодостојници, отправник послова царско-руског посланства, г. де Мек, чиновништво, официрски кор у потпуној парадној и многобројно грађанство.

При изласку из цркве пуцали су са „Табје“ топови, а војна музика свирала је руску народну химну. Иза тога ишло се у царско-руско посланство на честитање, које је прамао царско руски отправник послова г. де Мек. За вријеме честитања свирала је пред посланством војна музика.

Са Далеког Истока.

Грвничавост због ратнијех догађаја у Манџурији достигла је свој врхунац. Велике одлуке очекују се ових дана, а из безброја често противрјечивих депеша не можемо никакко стање на бојишту унапријед правилно оцијенити. А како би и могуће било одаве унапријед ратну судбину предсказивати, кад се прије свега не зна број војске ни на једној ни другој ратној страни, кад се не зна, како је та војска на толиком простору подијељена, кад највише немамо ни добријех географскијех карата, по којима би човек тачно могао одредити операциони положај у стратегијском и тактичком погледу. Ко дакле није научио, да критику војних операција оснива на магловитим претпоставкама, тај ће се уздржати од свог коначног суда и неће себи уобравити, да може боље овдје у Јевропи просудити ратне одишоје на Далеком Истоку, него војсковођа, који се на бојишту налази. Па ипак данашњи ратни положај намеће сваком питање: пријети ли збиља генералу Куропаткину опасност да му одступнику може пресећи јапанска војска, која се с југа и с истока к њему прииче, или хоће ли он услед тога морати око Ђаојанга примити одлучну битку, да најбегне овој пријетећој опасности од заопколивања?

Пруски генерал фон Вилхелм овнарио је цијелу стратегију као „науку о везама“, те се по њему сва вјештина војсковође састоји само у томе, да своје везе заштити, а непријатељске да омета и да их киди. Кад би то тако било, онда би се Јапанци морало привајати, да су сје њихове војске — и она јужна и источна — сасвим добро постављене, да могу Куропаткина и с леђа и с бока нападати. Али пријетња сама по себи није још ништа, она мора пријети у дјело с једном битком, која тек одлучује о коначном успјеху. Не смије се заборавити, да онај, који пријети да раскине везе свог противника, може у неповољном случају дочекати и сам то исто, да се дакле и Куропаткин и Куроки прије одлучног удара налазе од прилике у једнаком положају. Кад би Куроки пошао према Ђаојангу, руска војска, која је размјештана од Мукдена пут горњег тока ријеке Тајгиско, могла би лако запрјетити његовим везама код Сиамотси, а ако би се он упутно против Мукдена, излаже се опасности, да му руска војска од Ђаојанга везе прекине. Разбити пак везе непријатељу може се само онда, ако „јачи“ с цијелом снагом удари на она мјеста, гдје се „слабији“ уједињује, те га услед тога принуди, да мора примити битку у таквим приликама. Овдје се међу тим ништа не зна, да ли Куроки има збиља толику надмоћ над Куропаткином, да своју пријетњу у дјело приведе, или да ли нијесу одиста истинити они гласови, који тврде да његово наступње против лајевог крила Куропаткинове војске није ништа друго но гола демонстрација. Све ово, што се до сад на бојишту догодило, било су само омањи бојеви појединих батаљонских одреда, а губитци у тим мањим бојевима не значе још ништа. Војна вјештина не састоји

се у томе, да војсковођа ништа не жртвује, јер онда би и средња таленти лако достигли високо цијевену славу једног војсковође. Напротив, баш прегалаштво и стављање на коцку карактера величину војсковође. Тако је био Наполеон у веома тешком положају код Маренга. Аустерлица и Ваграма, али поред свега тога он је као Александар Ханбал и Цезар, мало марио за осигурање своје одступнице. Г. 1796 напустио је своју једину одступницу од Ривијере у Пијемонт и ударио је пут Пјаченце, а г. 1805, кад је с војском пријео Дунав, изложио је своје везе свом противнику, који је стајао код Улма.

Још немамо повода, да генералу Куропаткину приписујемо оне стратегијске способности, које су Наполеона кричили, али исто тако није оправдано ни јапанског маршала Ојаму с њим упоређивати. Све ово разсуђивање имало је само ту сврху, да докажемо, да се на основу садашњег ратног положаја не може сигурно изрећи, да ли Куропаткину збиља пријети опасност заопколивања или не. Још мање може се тврдити, да ли је добро што су Јапанци своју војску подијелили у јужну и источну армију. Није искључено, да је баш таква подјела јапанске војске добро дошла генералу Куропаткину, јер она му може дати прилику, да у потоњем часу, кад би се Куроки с планине спустио у равницу ријеке Ђаохо, рабије његову војску још прије, него би јој дошла помоћ од јужне армије. Једном ријечи, стање на бојишту не смије се цијенити само обзиром на Куропаткина, јер она иста опасност, која тобож пријети њему, пријети још више Јапанцима, пошто војска Курокијева нема за умицање жељезнице, друма, ни ријеке, као Куропаткин, већ саму мучне брдоке путеве, а још више због тога, што би се Куропаткин у случају одступања повукао к својим појачањима, а Куроки таквајех појачања сагурати нема. Међутим, до кога дан показале се, што је од свега тога истина, а до тад нема смисла бојати се Куропаткина, нити се суваши вагрити за тобожњи предогођај јучача напаја Курокијев с бже. Нико на свијету не може знати, да ли ће уопште доћи до нападаја с бже, а ако и дође, ко зна на коју ће страну боја срџа окренути.

Инглези у Тибету.

Инглези су достигли своју цијелу у Тибету. У сриједу, 21 јула, инглеска „марна“ експедиција ушла је у Ласу, — свештени и тајанствени град Далај-Ламе. Да је инглески војсковођа Јонгхесбанд могао макар на која начин склонити становнике Тибета, да појме његове предлоге онако, како би он желио, и да ступе с њим у преговарање, нагледа, као да је он вољан био зауставити своје даље кретање на Ласу и ако је она, попут каквог год мађионичког круга, привлачила себи Инглезе. Сдруге стране, лорд Керзон настојао је на томе, да инглеска мирна експедиција дође до Ласе, желећи да тијем буде свечано установљен инглески углед и утицај на томе ванпећу Индије. Па и сами Тибетани већ су прилично досадили

били Јонгхесбанду својима разговорица и преговорима, која се нијесу ничим свршавали. Налавита се тако близу Ласе, свега на каквих год 150 километара, а не доћи до ње — то је опет било некако заворно и досадно...

Но да ли ће баш Инглези, пошто су дошли у Ласу, постати већи у очима Тибетана? Да их неће Тибетани и послје тога још више мрјети и рачунати као досадне и мреке, ва какве су их рачунали и до сад, услед тога што су им наметали своју трговину и своју заштиту, док се Тибетани нијесу нуждала ни у једном ни у другом? — Јасно је, да долазе Инглези у Ласу и уговор с Далај-Ламом није за то довољан. Хартија све три, али Тибетане неће то разувјерити, да експедиција у Тибет није лака ствар — ни за Инглезе. Да Инглески утврди свој утицај у Тибету, потребито јој је, да се лати других средстава, као н. пр. да проведе жељезницу и да је везе с китајским жељезничким линијама. Али не само што та ствар потребује много времена, него она потребује и огромних трошкова. Трошати пак без увјерености да ће се ти трошкови по сто пута наплатити, или бар да ће доијети велика процанат, није данас лак посао ни за богату Инглеску, и ако ће се она постарати, да тај расход пренесе на индијски буџет. Јонгхесбанд нада се још и у то, да ће се Тибетани побунити против Далај-Ламе и да ће збацити са себе калуђерски јарам, који је тако тежак у Тибету, као што је тежак јарам папске власти у Јевропи. Инглези воле да чине срањења, аналогije, али не може се увијек с равалојем судити о стварима у Азији с јевропске тачке гледишта. Comparaison n'est pas raison. Према томе и папска власт у Јевропи тако се је мијењала, и тако је постала еластична, да њу у Јевропи, осим Француске, нико и не осјећа, нити о њој мисли. Могло би се више но с увјереношћу тврдити, да ће инглески рачун о буји у Тибету против Далај-Ламе и његове власти бити узалудан.

Но било како му драго, Инглези су задовољили своје самољубље, а сад им не остаје друго, до да се постарају, да тај свој успјех уговором увјенчају, ако, у осталом, буду имали с ким тај уговор да чине, и ако Далај-Ламе и представници тибетске власти већ не буду из Ласе умукли, као што се говори да су. У сваком случају изгледа, да тај до сада забрањени за Јевропљане плод неће бити баш тако укусан, и ако су се Инглези постарали да у њ вагринау, док је Русија невана ратом на Далеком Истоку. Нема сумње, да вауаће Тибета стоји у свези с тијем ратом, који је Инглези тако брижво потпиривали, али још мање има сумње у томе, да ће и опетинак Инглеске у Тибету зависити од тога, како ће се и у чију ће се корист тај рат завршати.

† Генерал Келер.

Тешки губитак претпријелаје руска војска у Источној Азији. У боју од 18 јула између руске и јапанске војске, на Јапандинском владу, преминао је услед задобијене ране чувени руски ђенерал гроф

(Из Главног Одбора за подизање Дома Умободнијех.) Главни Одбор примио је на Лајпцага преко г. Јосифа Дамаског од г. Н. Н. из Лајпцага 1000 немачких марака, или флорина а. в. 589. — На овом лијепом дару изјављује Одбор племенитом дародавцу овим путем своју најердачнију благодарност.

Даље је примио Главни Одбор преко Округног Одбора Накшињског од г. начелника Игуменског среза (у Минској губернији) рубаља 9 или флорина а. в. 11 и 45 новча, на којем дару Одбор такође захваљује.

(Из Друштва за потпомагање заната и трговине у Црној Гори. Г. Артур Ивановић Череп-Сиридовић, предеједник Слободаног Друштва у Москви, приликом свога бављења овдје дава на Цетињу, записао се је за члана добротвора поменутог Друштва и свој улог од 150 круна положио друштвеном благајнику, на што му друштвена Управа изриче најтоплију захвалност.

(Из занатлијско пјевачког и тамбурашког Друштва.) Сливједа господода положила су друштвеном благајнику г. П. М. Кадуберовићу своје мјесечне улоге од хелера 50: Алекса Мартиновић круна 3, Цветко Церовић и Јово Баровић по кр. 1.50, Спасоје Пилетић, Ђоко Ванашевић, Перо Андрић, Васо Радовановић, Тимотије Гаговић, Стево Вујовић, Марко Ђурчић, Вучић Божовић и Јоца Бастић по кр. 1, Симо Симоновић и Јован Веминовић по хелера 50. Свега круна 18—

Г. Алекса Мартиновић и Спасоје Пилетић скупили су међу неколкоцима својих другова круна 41 50 На концерту, који је Друштво приредило 20 о. м. у бањи „Велике Локанде“ било је даром с г. Артура Череп-Сиридовића, укупног прихода круна 122—

Приликом излета г. чланова овдашњег дипломатског кора, 16 о. м, на Ријеку, Друштво је било позвано од секретара царско-руске мисије г. де Мека такође на Ријеку, који је тијем поводом Друштву поклониво (рачунајући у то и путни трошак) круна 104—

Свега круна 285 50
Од прије скуп. (в. 25 бр. Гл. Цр.) вр. 242 50
Укупно круна 528.00.

Свим племенитим дародавцима и пријатељима овог нашег младог Друштва, друштвена управа и овим путем изриче своју најердачнију благодарност.

Телеграми Бечког „Кор. Биро-а“ и руске „Трговачко-Телеграфске Агенције“.

Рат између Русије и Јапана.

ПЕТРОГРАД, 25 јула. — „Биржевија Вједомости“ јављају и „Леојанга“ да је 20, 21 и 22 јула сила јапанска од 54 батаљона нападала више пута на руске позиције и да је била десеткована руским огњем; за тијем је руска артиљерија нанјела непријатељу огромне штете. Губитци јапански цијеле се на 10 до 13 хиљада људи; руски губитци односно невратни су.

— Набављач стоке за Портартур стигао је у „Леојанг“ и кажује, да је град снабђен стоком ва 3 мјесеца; Јапанци биће далеко 20 к. м. од спољашњих тврђава.

ПЕТРОГРАД, 25 јула. — („Тргов. Телегр. Агенција). Куропаткин јавља: 23 јула чињена су извиђања на јужном фронту; наша артиљерија бомбардовала је и запалила Хечуанце на 18 к. м. сјеверо-источно од Њучванга; три непријатељске ескадрона и неколико чета побјегоше, оставивши транспорте с муницијом; они су били гоњени напном топовском ватром. На источном фронту нема никакве промјене.

ТОКИЈО, 26 јула. — Того јавља: двије јапанске контраторпедњаче примакосе се 24 јула у веча уласку у Портартур ради извиђања; одмах за тијем 14 руских иваљосе с наміјером да пресијеку повратак јапанским лађама, али ове поткријепљене нападоше руске лађе, које се вратисе у пристан. Јапанци нијесу имали штете, али се не вна дали су се и руске лађе без штете повратиле.

ПЕТРОГРАД, 26 јула. — Стесељ јавља: 13, 14 и 15 јула наша војска, потпомогнута флотом, одби све јапанске нападе, нанјевши им огромне губитке; одушевљење је велико. Наши су губитци 1500 мртвих и равених војника и 40 официра, а губитци јапански по казивању Китајаца и заробљеника, износе до 10 хиљада. Напријатељ није имао времена, да покупи своје мртве и раневе.

ПЕТРОГРАД, 26 јула. — „Руска Телеграфска Агенција“ јавља из Чифу од 25 јула: по казивању Китајаца била је 23 јула велика битка на копненим позицијама Портартура; Јапанци су одбијени свуда; губитци јапански износе 10 хиљада људи, а руски око 1000; сам је Стесељ управљао руском војском; држање руске војске изврсно је.

ПЕТРОГРАД, 27 јула. — (Званично). Сахаров јавља, да до 25 јула није било ничега новог у области манџурске војске.

ПЕТРОГРАД, 27 јула. — (Тргов. Телегр. Агенција). Алексјев јавља из Мукдена: крстарнице „Бајан“, „Асколд“, „Палада“ и „Новик“ и неколико топовњача наишли су 13 јула, да бомбардују непријатељске позиције на копну и бише нападнуте од јапанске флоте; граната са „Бајана“ избила је јапанску лађу „Игсукушима“ из бојног реда и непријатељ се је тада повукао на отворено море; још двије јапанске лађе општењене су, а једна је наишла на руску мину и разлетела се на води; 14 јула, при опште јапанском нападу с копна, „Бајан“, „Асколд“, „Ретиван“, „Палада“, „Новик“, неколико топовњача и 15 торпедњача, наишле су поново, да подрже десно крило Стесељеве војске и бомбардовање издалека непријатељске позиције.

БЕРЛИН, 28 јула. — Порта је одобрила, да руска добровољна флота може изаити кроз моревуе, али пошто су Ламадорф и Зиновјев дали увијерење, да ће ова флота и пошто иваће очувати трговачку ваставу.

ПЕТРОГРАД, 28 јула. — („Тргов. Телегр. Агенција“). Алексјев јавља, да је према рапорту Стесељевом непријатељ бомбардовао цео фронт тврђава и чинио више жураша, особито је нападао брдо Гупилагу, које је 17 к. м. далеко од Портартура; пред вече непријатељ је одбијен свуда с огромним губитцима, а Руси су задржали све позиције. У вору 17 јула пет дивизија Јапанаца журишаше против позиција на Вучјем брду, које је 8 к. м. удаљено од Портартура и пред навалом те рушеће силе, Руси су одступили под заштитом артиљерије, која успјешном ватром потпуно изустави јапанско напредовање. Губитци су јапански огромни, а руски губитци невратни су. У бојенима 13 и 14 јула учествовало је 70.000 Јапанаца и велики број опсадних топова.

— Исто Агенство јавља из Мукдена да се говори, да се јужна руска војска повукла од Хајчена на висове Аншанчана, гдје се претполаже одсудна битка.

ЛОНДОН, 29 јула. — „Дели-телеграф“ јавља: 22 јула Јапанци нападоше главну линију Портартурских тврђава, а у исто доба и флоте ступише у бој; многобројни јапански журиши одбијени су; губитци јапански огромни су и превазилазе ове на Вучјем брду; губитци руски износе преко 1000 људи; бој је трајао до јутра и ово је најкрвавија бој у досадашњем ратовању.

ПЕТРОГРАД, 29 јула. — Куропаткин јавља, да су чаркани на предстражама отпочела.

ЛОНДОН, 29 јула. — „Рајтер“ јавља из Чифу, да једна руска контраторпедњача, која је тамо стагла, казује, као да су 6 руских оклопњача, 4 крстарнице и један дио торпедњача умале из Портартура; Ја-

панци као да их гове и да се очекује поморска битка.

— Вијести из Токија говоре о великој битци, али јој се резултати још не знају.

ТОКИЈО, 30 јула. — (Званично). По рапортима из Галијенвана руска ескадра изашла је из Портартура у јутро 28 јула, а за тијем је настала жестока поморска битка, која је трајала до у вече; по помоћи као да су јапанске контраторпедњаче нападе руску флоту, а у вору 29 јула изгледало је да се „Ретиван“ и друга једна лађа типа „Побједа“ повукоше у пристан.

ЧИФУ, 30 јула. — „Рајтер“ јавља: Капетан са руске контраторпедњаче „Рјешителја“, која је овдје стагла, казује, да су велике лађе наишле из Портартура само с наміјером, да се уједине с Владивосточком ескадром; по захтјеву Китајског адмирала „Рјешителја“ је разоружан. Увијерају, да су све велике лађе, осим „Бајана“, излазећи из пристана, извијерале по неколико топовњача метака са јапанском флотом на великој даљини.

ПЕТРОГРАД, 30 јула. — (Тргов. Телегр. Агенција) Алексјев јавља, да је по рапорту заповједника Портартура, ескадра портартурска наишла 28 о. м. на отворено море. Брод „Монголија“ пошла је такође.

На хоривоту опажене су 3 крстарнице првог реда, 8 крстарница мањих и 17 торпедњача. Даље се јавља, да су већ четврти дана, како се портартурски пристан бомбардује опсадним топовима.

ПЕТРОГРАД, 30 јула. — (Тргов. Телегр. Агенција). Куропаткин јавља 29 о. м: опазили смо слабо кретање појединих одреда непријатељске авангарде против нашег јужног фронта. Око ријеке Лиао крећу се чете Хунхуја, које предводе јапански официри. На источном фронту нема промјене.

ВАШИНГТОН, 25 јула. — Ескадра Савезних Држава, која се налази у Ници, добила је наредбу, да отпутује у Смирну.

БЕЧ, 26 јула. — Цесар ће 3 августа стићи у Маријенбад, да посети енглеског краља, а 4 августа опет ће се повратити у Ишл.

ВАШИНГТОН, 27 јула. — „Рајтер“ јавља, да је Хај изјавио турском посланику, да је стрпљење владино већ готово исцрпљено.

БИОГРАД, 27 јула. — Краљ и престолонаследник повратили су се из Рабарске Бање.

БИОГРАД, 27 јула. — Ушљед рђаве љетине влада је забранила извоз жита, брашна и сијена.

ЦАРИГРАД, 28 јула. — Порта је изјавила, да не може пристати на повећање броја официра од жандармерије у вилаетима, јер да је она одредила на ту сврху буџет од 5 милијона франака, а више трошкове она подијети не може, тијем прије, што су већ посланици споразумних сила изјавили, да је 25 официра, т. ј. по 5 на сваки санџак, довољно и што се Дејфорџас и други страни официри одазивају добро о портином држању. — Овај одговор сматра се као недовољан, те ће се други кораци предузети.

БЕЧ, 29 јула. — Влада аустроугарска ријешила је да забрани извоз сваке пшће. Ова наредба биће објављена сјутра, а ступиће на снагу, кад буду о томе царинарнице извијептене. Из овога се изузимају они транспорти, који буду експедирани у иностранство до 30 јула.

ПАРИЗ, 29 јула. — Уири је Валдек Русо.

БИОГРАД, 29 јула. — Крунисање Краља Петра биће 8 септембра у Биограду. Ушљед рђаве љетине, као и ушљед рата брагског руског народа, крунисање ће се

обавити скромно, а свечаности у Жичи одлажу се за доцније.

ЦАРИГРАД, 29 јула. — У одговору портином на амерјкански потраживања обећају се неке уступке.

МАРИЈЕНБАД, 30 јула. — Краљ енглески стигао је овоме иноквито, под именом дуке од Ланкастера.

БУКУРЕШТ, 31 јула. — Краљ је отпутовао у Гомштајн.

ПАРИЗ, 31 јула. — Предеједник Лубе поднио је Цару своја срдачна честитања поводом рођења Престолонаследника, и изјавио је живу жељу за брво опорављење Царичино и за срећу Престолонаследника и Руског Царског Дома.

Школски оглас.

Предавања у К. Ц. Државној Гимназији на Цетињу почињу идуће 1904—5 шк. године 1. септембра.

Уписивање ученика, како у први, тако и у остале разреде, бива у канцеларији гимназијске Управе 27, 28, 29, 30 и 31 августа од 9—12 сати прије подно, а послје подне, у исте дане, — пријамни и поправни испити.

У први разред Гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 13 година, који су свршили четврти разред основне школе најмање с врло добрим успјехом, а уз то који издрже и пријамни испит из вјеронауке, српског језика и математике у обиму програма, прописаног за основне школе.

Сваки ученик дужан је доијети крштеницу и школско свједочанство; без тога се не може ниједан уписати.

Ученици се при уписивању морају пријавити лично, — преко другог нико се уписати не може.

Послије одређеног за уписивање времена неће се нико примити.

Сваки нови ученик, који буде примљен, треба да плати 4 круне уписнице, а ученици старијих разреда поред 4 круне уписнице треба да плате још 1 круну сувиншеа.

Цетиње, 30 јула 1904. г.
Управа Гимназије.

ШКОЛСКА ОБЈАВА.

Позивају се К. Ц. питомци, да до 15. августа о. г. поднесу увијерење, да су с повољнијем успјехом довршили прошлу школску годину. Који до означеног времена не поднесу увијерење, или не буде свршао с повољнијем успјехом, губи стипендију.

Број 3501.
Цетиње, 15 јула 1904. г.
Министарство Просвјете.

3-4

О Г Л А С.

Министарство Финансија овим објављује да држава не намјерава сама ове године куповати жата за препродају народу, те усљед тога трговци и сва други могу га гдје и откуд знаду набављати и слободно продавати народу на вересију или за готов новца, како се во свјетској години.

Министарство ће само задржати право контроле, да жито буде што боље, да није гњило, штетно и у опште по здравље шкољаво.

Број 1213
Цетиње, 30 јула 1904 г.
Из канц. Министарства Финансија.